

נדחתה תביעתו של נהג הסעות שנהג ברכבו במשך 21 שנה, להכרה כעובד

הכותבים: חיים ברנזון ושות' משרד עורכי דין המתמחה בתחום דיני עבודה

התובע סיפק שירותי הסעה של עובדי החברה מבינם לעבודה ובחזרה ברכבו, משך 21 שנה, מידי יום ובשעות עבודה קבועות.

התובע עתר לבית הדין להכרה במעמדו כעובד החברה ובהתאם לחייב את החברה בשורה של סעדים כספיים מכוח משפט העבודה, בסך של כ-376,000 ₪.

בית הדין דחה את תביעתו על כל ראשיה, לאחר שהתובע לא הצליח להוכיח כי התקיימו יחסי עובד מעביד בינו לבין החברה, לפי מבחני ההשתלבות.

מהפן השלילי נקבע כי התובע פעל במספר תחומים במסגרת עסקו: מכר תוצרת חקלאית, סיפק שירותי תיירות ועוד; לא הוכח פיקוח של הנתבעת ולא שליטתה על עבודתו; התובע נשא בכל העלויות הנלוות של רכבו, שילם מיסים, נעזר בשירותי ר"ח וקיבל תשלומים כנגד חשבונית. התובע לא ביצע שירות אישי, ונהג להעסיק מחליפים על חשבונו בהעדרו;

מהפן החיובי נקבע כי בחינת מאפייני ההתקשרות, מלמדת כי התובע סיפק לנתבעת שירותי הסעות במסגרת עסקו הוא והשתלבותו במערך הארגוני של החברה, אינה משמעותית בחברה, למרות ההתקשרות הממושכת ולמרות שהנתבעת קבעה את שעות עבודתו. לא הוכחו סממנים לכפיפותו המשמעותית לחברה ולא זיקות למפעל החברה. עיקר עבודתו בוצעה מחוץ לחצרי הנתבעת ולפיכך יחסי הצדדים הם יחסי מזמין - קבלן.

סע"ש (אזורי נצ') 1261-09-18 יניב גיל - ורסנו תעשיות אופטיות בע"מ (נבו 20.06.2021), בפני כבוד השופטת: לובנא תלחמי סוידאן; נציג ציבור (עובדים) מר עזמי תחאוח"ו; נציג ציבור (מעסיקים) מר אריה להב